

FOAIE PAROHIALĂ

25 septembrie - 1 octombrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Credința Ta, Doamne, mă face să înțeleg că nimic nu mă poate apropia mai mult de Tine, decât lucrarea, voința și iubirea Ta. O, Dumnezeu meu, mi-ai arătat unde mă poate duce credința cea adevărată și ce înseamnă ea. Știu și recunosc că numai prin trăirea credinței mă pot mântui. De aceea vin acum la Tine Domnul meu, cerând lumina Spiritului Sfânt, pentru ca aceasta să înflăcăreze credința, care să fie legată de faptele pe care Tu le aștepti de la mine. Dacă puterea Ta a făcut să țâșnească din stâncă apa în pustiu, în fața profetului Moise, atunci eu vreau ca și credința din mine, să facă să izvorească faptele virtuților, de pe urma cărora Tu dorești să culegi roade vrednice de a Te lăuda pe Tine.

Însuflește-mă de viața Ta cea adevărată, prin care să trăiesc credința neclintită, indiferent de încercările vieții pământești, chiar dacă în ea lovesc valurile durerilor ori ale tentațiilor. Iar dacă dușmanul mântuirii mele vrea să distrugă poarta speranței și a încrederii în Tine, ajută-mă să fiu un exemplu viu în a-mi construi locuința eternității pe Stânca credinței care dănuie de-a pururi. Amin.

Tu ai o misiune de împlinit?

Sigur!

Dar trebuie tu să descoperi aceasta.

Trebuie să ”intri” în tine!

Trebuie să intri înlăuntrul tău: nu există altă cale!

Pentru că tot ceea ce este măreț și adevărat vine numai dinlăuntrul tău.

Pentru că Viața adevărată curge înlăuntru!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Crina Dobocan** și **Alexandru David Mihele**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Dacă inima ta te acuză...

Viața noastră spirituală poate fi asemănată cu o călătorie de-a lungul căreia ne confruntăm atât cu lucruri frumoase, cu experiențe minunate, cât și cu încercări și capcane. Una dintre cele mai comune și care se prezintă de multe ori de-a lungul vieții, sub diferite forme este aceea de a crede că suntem prea puțin vrednici, prea păcătoși, prea slabi pentru a ne apropia de Dumnezeu. Ca și în toate capcanele, și în acest caz lucrurile nu sunt complet albe sau complet negre, ci într-o zonă de gri în care minciuna se alătură în mod perfid adevărului, creând astfel confuzia tipică ispitelor. Care este partea de adevăr? Aceea că suntem într-adevăr păcătoși și slabi și nevrednici. Concluzia în schimb, adică faptul că din această cauză nu am fi îndreptățiți să ne apropiem de Dumnezeu este una total greșită, pentru simplul motiv că asta ar însemna ca niciodată să nu mergem înspre El: cine și în ce situație oare ar putea avea orgoliul de a crede că e suficient de demn pentru Cer? De aceea suntem chemați să mergem înspre Domnul cu lipsurile și cu slăbiciunile noastre, așa cum Isus printr-un binecunoscut text spiritual intitulat "Iubește-mă așa cum ești" ne invită: "Dacă vei aștepta pâna când vei fi desăvârșit, atunci n-ai să Mă iubești niciodată". Adevărații maeștrii spirituali știu că lucrul cu adevărat important care determină statura noastră spirituală nu este căderea în sine, ci capacitatea și dorința de a ne ridica încontinuu pe calea înspre Cristos. Sfântul Pavel cel care a experimentat atât perioada în care persecuta Biserica cât și cea în care era parte și slujitor al acestui Trup Mistic al lui Cristos, le scrie fraților din Roma: "sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Cristos Isus, Domnul nostru".

În evanghelia de astăzi ni se oferă oportunitatea de a contempla acest mister al iubirii, în figura apostolului Petru. Ceea ce el astăzi trăiește, îi va fi de mare ajutor în momentul în care slăbiciunea și fragilitatea își vor face simțită prezența, în momentul întunericii și al trădării. De pe culmile disperării va fi astfel capabil să recunoască chiar prin întunericul păcatului ochii milostivi și iertători ai Mântuitorului. Împreună cu el suntem și noi invitați să nu ne pierdem speranța și credința în Dumnezeu atunci când experiența ispitei și a păcatului ne-ar îndemna să spunem: "pleacă de la mine Doamne, căci sunt un om păcatos". Mântuitorul, venit în lume tocmai pentru păcătoși și nu pentru cei drepti, are tot timpul o mână întinsă înspre noi. În sacramentul spovedaniei, păcatele noastre oricât de negre ar fi lasă locul unui alb imaculat ce îmbracă sufletul nostru prin iertarea lui Dumnezeu. Trebuie doar să întindem o mână, să facem un pas, să cerem cu încredere și vom simți iubirea nemărginită a lui Isus, experimentând adevărul cuvintelor sfântului Ioan Evanghelistul: "Dacă inima noastră ne acuză, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră...".!